

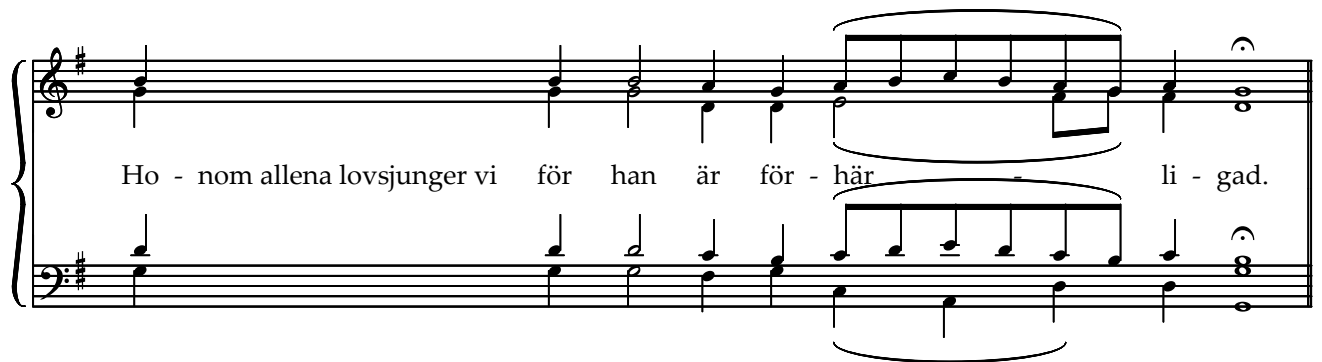
Kanon, 3. kyrkotonen

IRMOS 1

Han som fordom genom sin gu-dom-li - ga be-fall-ning hop-sam-la-de vatt-nen i en en-da hop

och delade havet itu för is-ra -e-li - ter - na, han är vår Gud och han är för - här - li - gad.

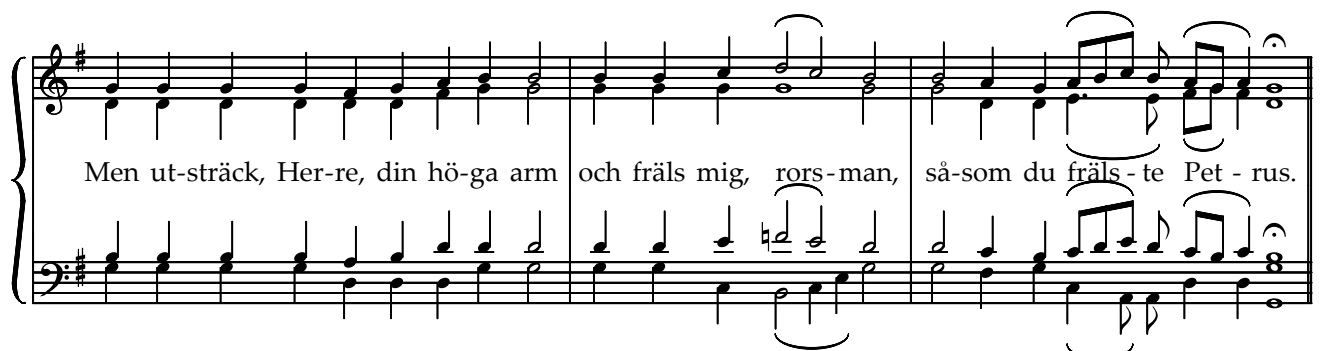

Ho - nom allena lovsjunger vi för han är för - här li - gad.

IRMOS 6

Syn-der-nas yt-ters-ta djup har om-slu-tit mig och min an-de för-smäk-tar i mig.

Men ut-sträck, Her-re, din hö-ga arm och fräls mig, rors-man, så-som du fräls-te Pet - rus.

IRMOS 9

Enade i den o-ut-härd - li-ga el - den stod de gudfruktiga ynglingarna o-ska-da-de av lå - gan

och sjöng den gu-dom-li-ga sång - en: Vål-sig-na Her-ren, ni al-la Her-rens verk,

lov-sjung och upp-höj ho-nom i all e - vig-het.